

Referat despre locuintele, alimentatia si imbracamintea locuitorilor din Egiptul antic - prima parte

Textele literare si religioase egiptene, precum si Herodot care cunoscuse Egiptul secolului al V-lea i.e.n. si in mod substantial documentele picturale si sculpturale ne-au comunicat un bogat material informativ privind viata cotidiana a egiptenilor.

Intii, asupra locuintelor. Clima calda a tarii si lipsa totala de ploi simplificau mult aceasta problema. Taranii, pastorii si pescarii locuiau in colibe facute din trestie sau in case simple din chirpici. Celelalte case toate, in clusiv palatul regal erau construite din caramida uscata la soare, foarte rar folosindu-se si cateva birne de lemn. Casele celor mai avuti aveau doua nivele si un subsol (drept magazie), cu o terasa la nivelul superior, loc de retragere in racoarea serii.

Aerisirea se facea prin ferestrele practicate in aco peris. Casele celor mai bogati aveau si un parc, cu flori si arbori eventual si un bazin, inconjurat cu un gard inalt de pamint batut. In curte erau camarile, bucataria, staulele, hambarele si locuintele sclavilor sau servitorilor.

In casele sau colibele taranilor se aflau doar cateva rogojini in loc de scaune si paturi, si cateva vase de lut. Dar si in casele bogatilor, mobilierul uneori lucrat chiar artistic, din lemn si alte materiale de pret, cu incrustatii, etc. se reducea la paturi, mese, scaunele joase si cateva lazi pentru pastra rea veselei si a imbracamintei. In gospodaria taranului se aflau vitele si pasarile de curte; linga casa, gradina de zarzavaturi. Nu lipsea pisica, uneori dresata pentru a vina pasari, dar totdeauna de folos contra soarecilor, a sobo lanilor si a serpilor veninosi.

Alimentul principal era piinea si celelalte preparate din faina. Preotii prescriau pregatirea piinii fara sare socotita element "impur"; dar aceasta prescriptie nu era respectata decat cel mult de catre preoti. In timpul Regatului Nou egiptenii pregateau mai bine de 40 de sorturi de piine si alte preparate cu diferite ingrediente. Din cauza lipsei combustibilului, o buna parte din alimentatia egipteanului sarac o constituiau mancarile crude, nefierte sau fripte. Carnea de vita si de oaie era un lux rezervat celor bogati. Preotii considerau ca pestele era un aliment "impur"; dar taranii consumau mult peste, proaspat, uscat sau sarat, Porcul era socotit un animal necurat; dar in afara de preoti, ceilalti aveau voie sa manince carne de porc o data pe luna. Preotii nu consumau deloc sare, nici ceapa sau usturoi, si nu mincau niciodata peste sau carne de porc.

Interesante sunt si alte amanunte privind alimentatia. De pilda, faptul ca nu orice peste se minca oricand si oriunde; anumite specii erau interzise in unele orase sau provincii ale tarii, si in anumite zile ale anului. Animale sacre deci interzise la taiere erau vaca si berbecul. Mai mult consumata era carnea de rata si de gisca; in popor se consuma insa in timpurile vechi si carnea de hiena pusa la ingrasat; iar in ultimele secole, prin partile orasului Elephantina se minca si carne de crocodil daca ar fi sa dam crezare lui Herodot (Istoriei. II, 69).

Drept alimente serveau si radacina de lotus si o parte din tulpina de bambus. Din florile de lotus

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

uscate la soare si pisate egiptenii faceau "un fel de piine pe care o coceau la foc". La toate acestea se adaugau laptele si produsele lactate; iar ca bauturi pe langa vinul de struguri, care era scump, bere de orz si vin de curmale. Pentru gatit se folosea uleiul de ricin care era mai ieftin; uleiul de susan era mai scump; iar cel de masline, importat, era un articol de lux.